

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1929	Κυριακή Τελώνου & Φαρισαίου 21 Φεβρουαρίου 2016 ἔσπ.	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ ἀστείρευτη δύναμις τοῦ Χριστιανισμοῦ

Ο Χριστιανισμός, ἀγαπητοί μου, **ἀνέκαθεν εἶχε ἐχθρούς** πού τὸν πολεμοῦσαν. Γιατὶ τὸ σκοτάδι μισεῖ τὸ φῶς, τὸ ψέμα τὴν ἀλήθεια, ἢ κακία τὴν ἀρετή. Καὶ σήμερα λοιπὸν ἔχει πολλοὺς ἐχθρούς, πού κάτω ἀπὸ διάφορα προσώπεια πασχίζουν νὰ τὸν ἀφανίσουν.

● Πρῶτοι ἔρχονται **οἱ ἄθεοι ὑλισταί**. Μὲ λύσσα καὶ συστηματικὴ προπαγάνδα ἔγραψαν: «Κάτω ἡ θρησκεία, τὸ ὄπιο τοῦ λαοῦ!».

● Δεύτεροι ἔρχονται **οἱ μορφωμένοι**, πού παρουσιάζονται σὰν σοφοὶ καὶ λένε: Καλὸς ὁ Χριστιανισμός, ἀλλὰ δὲν μᾶς φτάνει, χρειάζεται συμπλήρωμα. Καὶ ὡς συμπλήρωμα ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς προτείνουν τὴν ἐπιστήμη, ἄλλοι τὴν τέχνη, ἄλλοι τὸ μασονισμό, ἄλλοι τὸν πνευματισμό.

● Ὑπάρχει τέλος καὶ μιὰ τρίτη κατηγορία ἐχθρῶν, πού κινεῖται ἀνάμεσα στὶς δύο προηγούμενες. Αὐτοὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι ὁ Χριστιανισμός ἦταν μὲν κάποτε χρήσιμος στὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ πιστεύουν ὅτι τώρα πιά δὲν εἶνε. Ξεθύμανε, λένε, καὶ **τώρα πρέπει ν' ἀναζητήσουμε τὰ ἰδανικὰ τῆς ζωῆς κάπου ἄλλοῦ**. Γι' αὐτοὺς ὁ Χριστιανισμός, ὡς νεκρὸς πλέον, πρέπει νὰ κηδευτῆ κ' ἐμεῖς μετὰ τὴν ταφή του νὰ φροντίσουμε νὰ βροῦμε διάδοχό του.

Ἀφήνοντας τοὺς ἄλλους, ἄς ἀσχοληθοῦμε μὲ τοὺς **ἐχθρούς τῆς τρίτης κατηγορίας**.

᾽Ω ἐσεῖς πού γράφετε, πῶς ἡ θρησκεία χρησίμευσε μὲν ἄλλοτε μὰ **τώρα πιά ξεθύμανε**, προσγειωθῆτε στὴν πραγματικότητα κι ἀκοῦστε τὴν **ἀπάντησι ἐνὸς πιστοῦ**.

Δὲν διστάζω νὰ σᾶς πῶ ὅτι **παραλογίζεστε**. Καὶ νὰ γιατί. Ὑπάρχουν μερικὰ πράγματα τόσο στὸν ὑλικὸ ὅσο καὶ στὸν πνευματικὸ κόσμο πού εἶνε ἀναγκαῖα, **ἀπολύτως ἀπαραίτητα** γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐποχῆς. Παράδειγμα **ὁ ἀέρας**. Δὲν μπορεῖ ὁ σημερινὸς ἀνθρώπος νὰ πῆ: Ἀέρας, δὲν σὲ χρειάζομαι· ἦσουν χρήσιμος στὸν ἀνθρώπο τῶν προηγούμενων αἰώνων, σ' ἐμένα ὅμως δὲν εἶσαι, σὲ καταργῶ. Ἄν κάποιος

τὸ πῆ καὶ τὸ ἐφαρμόσῃ, δὲν θὰ ζήσῃ· σὲ λίγα λεπτὰ θὰ πεθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξία. Κάτι παρόμοιο θὰ συμβῆ καὶ μ' ἐκείνους πού θαμπωμένοι ἀπὸ τὸ μηχανικὸ πολιτισμὸ τοῦ καιροῦ μας κηρύττουν τὴ **Χριστιανικὴ θρησκεία** ἄχρηστη πλέον γιὰ τὶς ψυχικὲς ἀνάγκες τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου καὶ ζητοῦν νέα ἰδανικὰ γιὰ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν.

Ἡ θρησκεία δὲν εἶνε κάτι πού μπορεῖ νὰ λείψῃ χωρὶς συνέπειες. Δὲν εἶνε ἓνα εἶδος πολυτελείας· **εἶνε ψυχικὴ ἀνάγκη**, τὸ πρῶτο ἀπ' ὅλα, τὸ ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ζωὴ. Ἡ ψυχὴ μας τὴ ζητάει ὅπως ὁ τυφλὸς τὸ φῶς, ὁ πεινασμένος τὸ ψωμί, ὁ διψασμένος τὸ νερό, ὁ λιπόθυμος τὸν ἀέρα. Γι' αὐτὸ καὶ τὴ συναντοῦμε σὲ ὅλες τὶς ἐποχές· δὲν ἔλειψε ποτέ μέσα στὴν ἱστορία. Γι' αὐτὴν ὁ Σοφοκλῆς στὴν Ἀντιγόνη λέει, ὅτι εἶνε ὄχι κάτι χθεσινὸ ἀλλὰ κάτι ζωντανὸ πού ὑπάρχει πάντοτε: *«οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθές, ἀλλ' αἰεί ποτε ζῆ ταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη»* (στ. 456-7). Ἀνταποκρίνεται στὴ βαθύτερη ψυχικὴ ἀνάγκη καὶ γι' αὐτὸ **χρειάζεται πάντοτε**. Κάθε ἀνθρώπος τὴ ζητάει, τὴν ποθεῖ, τὴ νοσταλγεῖ· καὶ ὁ ἄγριος μέσα στὰ δάση ἀλλὰ κι ὁ πολιτισμένος στοὺς οὐρανοξύστες, κι αὐτὸς πού περπατᾷ ξυπόλητος στὴν ἔρημο τῆς Ἀφρικῆς ἀλλὰ κι αὐτὸς πού πετάει μὲ τὸ ἀεροπλάνο.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως, ὅπου κι ἂν βρίσκωνται, ὅπου κι ἂν ἐργάζωνται, ὅποια μὀρφωσι κι ἂν ἔχουν, σὲ ὅποιοδῆποτε χρόνο καὶ τόπο κι ἂν ζοῦν, αἰσθάνονται τὴ θρησκεία ὡς ὑψιστὴ ψυχικὴ ἀνάγκη, πού ἱκανοποιεῖται πλήρως μόνο στὸν **Χριστιανισμό**. Κ' ἐσεῖς, κύριοι, πού ὁμολογεῖτε ὅτι ὁ Χριστιανισμός ἦταν χρήσιμος σὲ ὠρισμένη περίοδο τῆς ἱστορίας, εἶστε ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθῆτε ὅτι εἶνε χρήσιμη καὶ γιὰ κάθε ἄλλη περίοδο, ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπος δὲν ἄλλαξε φύσι κ' ἔχει τὶς ἴδιες ψυχικὲς ἀνάγκες.

Κι ὅμως λέτε, ὅτι ξεθύμανε πιά, ἔχασε τὴ δύναμί της. Μὰ τί λέτε; εἶστε στὰ λογικά σας; Δὲν θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε μὲ **παραβολὲς τοῦ**

Χριστοῦ, στις όποίες ή θρησκεία του γιά τήν ήθοπλαστική της δύναμι, τήν άστειρευτη ζωτικότητα της και τή θαυματουργική της επίδρασι παραβάλλεται άλλοτε με ζύμη που ζυμώνει όλο τó φύραμα, άλλοτε με κόκκο σινάπεως που βλαστώνει μεγάλο δέντρο, κι άλλοτε με νέο οίνο που άπαιτεί και νέους άσκούς άφοῦ οί παλιοί δέν τόν άντέχουν (βλ. Ματθ. 13,32-33· 9,17). Οὔτε θα σās άναφέρουμε παραδείγματα άπό τήν **ιστορία**, άφοῦ κ' έσεις αυτά δέν τὰ άρνεϊσθε. Θα σās μιλήση λοιπόν **τò παρόν** και θα σās διαψεύση.

● Και σήμερα ό Χριστιανισμός δέν έπαψε νά φωτίζει τó νοῦ, νά θερμαίνει τήν καρδιά, νά γαλβανίζει τή θέλησι, νά δίνει δύναμι σ' εκείνους που θέλουν τή ζωογόνο επίδρασί του, όσο λίγοι κι άν φαίνωνται. Στην έφημερίδα «Νέα Εύρώπη» τής Θεσσαλονίκης, σέ άρθρο του, κάποιος **Γερμανός** έγραψε μεταξύ άλλων τὰ εξής. «Χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες χέρια στη Γερμανία κρατούν τή Βίβλο και τή διαβάζουν. Όλα όσα υπάρχουν εκεί, γράφτηκαν γιά νά μās διδάξουν νά άντλοῦμε έλπίδα άπό τή Γραφή».

● Πριν άπό χρόνια **83 έπιστήμονες**, κορυφές του ίατρικού κόσμου τής Γερμανίας, έξέδωσαν μία προκήρυξι, με τήν όποία ώμολογούσαν τήν πίστι τους στον Χριστιανισμό. Έγραφαν: «Έμεϊς οί κάτωθι ύπογεγραμμένοι νευρολόγοι και φρενολόγοι ίατροί, οί όποιοι κατά τήν έξέτασι και θεραπεία νοσηρών πνευματικών καταστάσεων άντιμετωπίζουμε καθημερινώς τις βαθύτατες άβύσσους τών άναγκών τής ψυχής, άποτρέπουμε σοβαρά και κατεπειγόντως άπό όποιαδήποτε χαλάρωσι τής πίστεως στον Ίησοῦ Χριστό στην καρδιά τής νεολαίας μας, έστω και γιά λίγο, ή άπό όποιαδήποτε άδιαφορία άπέναντι σ' αυτή τήν πίστι, ή όποία εϊνε ακριβώς ή άγκυρα τής έποχής μας μέσα στη σύγχρονη καταιγίδα. Η Χριστιανική θρησκεία εϊνε πάντοτε –και θα μένη– ή μόνη φιλοσοφία, ή μόνη ψυχολογία, ή μόνη ήθικη, ό μόνος κοινωνισμός».

● Ό δέ πασίγνωστος σέ όλο τόν κόσμο φιλόσοφος και ήγέτης **Μαχάτμα Γκάντι** σέ διάγγελμά του τó 1928 προς τόν λαό τών Ίνδιών έγραφε: «Πιστεύω στο εῦαγγέλιο του Ίησοῦ, όπως περιλαμβάνεται στην Έπί του ὄρους όμιλία... Θα έρθη στιγμή που αυτοί που σήμερα ρίχνονται στη μέθη τών υλικών ήδονών θα όπισθοχωρήσουν περίτρομοι φωνάζοντας: Τί κάναμε! Άληθινά σās λέω, σημερινοί νέοι, πίνετε άπό τις πηγές τής Έπί του ὄρους όμιλίας, και καλυφθητε με τέφρα και σάκκους. Οί συμβουλές του Ίησοῦ δέν άπευθύνονται μόνο στους μαθητάς του, αλλά και σ' εῦσας και σ' έμένα».

Τέτοιες άπαντήσεις δίνει τó παρόν γιά τόν

Χριστιανισμό. Τó παρελθόν λοιπόν ήταν ύπερ αυτού, τó παρόν εϊνε ύπερ αυτού· μην άμφιβάλλεις ότι και **τò μέλλον** θα δώση με μύρια παραδείγματα τή μαρτυρία του ύπερ του Χριστιανισμού. Γιατί ό «*Ίησοῦς Χριστός χθές και σήμερα ό αυτός και εις τούς αϊώνας*» (Έβρ. 13,8).

* * *

Όχι, κύριο! Η δύναμι του Χριστιανισμού δέν έξασθένησε. Εϊνε ή ίδια δύναμι, **ή δύναμι του Χριστοῦ**, που θαυματουργήσε επί μία τριετία στην Ίουδαία, ή ίδια που δια τών άποστόλων και τών πατέρων και διδασκάλων τής Έκκλησίας μετέδωσε τó φώς σέ μυριάδες ψυχές κ' έβαλε τὰ θεμέλια ένός υγιούς πολιτισμού· εϊνε ή ίδια που και σήμερα, μέσα σ' αυτό τó χάος, έχει νά παρουσιάση λίγα ίσως αλλά ύπέροχα παραδείγματα άυταπαρνήσεως και κάθε άλλης άρετής. Άν ύπάρχουν λίγοι ή πολλοί που δέν αισθάνονται τή δύναμι του Χριστιανισμού, μόνοι ύπαίτιοι εϊνε οί ίδιοι, όχι ό Χριστιανισμός, γιατί **ποτέ δέν ήλθαν σέ ζωντανή έπαφή** μαζί του. Τόν γνώρισαν μόνο έξωτερικά, όχι έσωτερικά· δέν τόν έζησαν, και γι' αυτό δέν εϊνε σέ θέσι νά εκτιμήσουν τήν άξία του.

Ένα παράδειγμα. **Δύο άσθενείς** πάσχουν και οί δύο άπό τήν ίδια άσθένεια, παρουσιάζουν τὰ ίδια συμπτώματα. Όλοι οί γιατροί τους έχουν άπελπίσει, δέν ύπάρχει σωτηρία. Άλλά νά, παρουσιάζεται ένας Γιατρός που κρατάει στα χέρια του τó φάρμακο τής άσθενείας τους. Τί συμβαίνει όμως· ό ένας άσθενής πλησιάζει τó Γιατρό, τόν έμπιστεύεται, παίρνει τó φάρμακο και σώζεται. Ό άλλος, παρασυρόμενος άπό τις γνώμες τών άνίκανων γιατρών που διαβάλλουν τόν ίκανό Γιατρό, άμφιβάλλει, διστάζει νά τόν έμπιστευθῆ, δέν παίρνει τó φάρμακο και σέ λίγο πεθαίνει. Ποιός φταίει; ό Γιατρός; Όχι βέβαια. Ό μόνος ύπεύθυνος εϊνε ό άσθενής, που δέν έμπιστεύθηκε τó Γιατρό.

Ό άπιστοι! νά ό Γιατρός σας, ό μοναδικός Γιατρός του ψυχικού σας κόσμου· εϊνε ό **Ίησοῦς Χριστός**. Άπό αυτόν πηγάζει, επί εϊκοσι τώρα αϊώνες, μία μυστηριώδης δύναμις που «*ιῶται πάντα*» (Λουκ. 6,19). Πλησιάστε τον, δεχθητε τὰ σωτήρια φάρμακά του. Θα έξυγιάνετε τόν ψυχικό σας κόσμο, θα διαλύσετε τὰ σκοτάδια τής ζωής σας, θα δῆτε φώς, τó άνέσπερο φώς τής Θεότητος. Ό άγγελός σας θα ξαναγυρίση κοντά σας και ή μυστική φωνή του θα σās ψιθυρίζη, ότι έχετε γεννηθῆ γιά κάτι καλύτερο. Και τότε δέν θα λέτε πια ότι ό Χριστιανισμός ξεθύμανε· θα έχετε βρεϊ τó ιδανικό σας. **Τò κατά Χριστόν ζῆν** θα εϊνε τó ύψιστο ιδανικό τής ζωής σας.

(†) **έπίσκοπος Αύγουστίνος**